

РЕШЕНИЕ

№ 4891

гр. София, 29.08.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 11.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9546** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. чл. 211к и чл. 211и от Закона за митниците, вр. чл. 226 АПК.

Делото е образувано, след като с Решение № 13680/25.10.2011 г. състав на Първо отделение на ВАС, по адм. дело № 2257/2011 г. е отменил Решение № 4244/15.12.2010 г. на Административен съд София - град, 7 състав, постановено по жалба от [фирма] и е върнал за делото за ново разглеждане.

С отмененото решение първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата на дружеството, против Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания (ППСПДВ), № 47/27.11.2008 г., издадено от началника на Митница - София, с което са определени задължения на дружеството за заплащане на мито, в размер на 111 633 лева и на ДДС – 22 326 лева. Определените с процесното ППСПДВ допълнителни задължения за заплащане на мито и на ДДС са във връзка с подадени от дружеството - жалбоподател 17 бр. Единни административни документи (ЕАД), в периода: 07.02.2007 г. - 31.10.2007 г., с които е оформен митнически режим „внос - крайно потребление” на стока, с произход Китай, описана в декларациите като „водоустойчиви плоскости за строителство”, с деклариран в кл. 33 код по ТАРИК 44130000000 (Раздел IX, Глава 44 от Комбинирана номенклатура 2007, съставляваща Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, относно тарифната и статистическа номенклатура и относно Общата митническа тарифа). За така класираната стока не е предвидено конвенционално мито, т.е. ставката на митото е 0 %. След извършена последваща проверка, с Решение № С-47-0514/20.08.2008 г., на

документи, послужили за оформяне на същата по вид стока, но с други пет ЕАД от 2008 г., в които е посочен код:[ЕИК] началникът на Митница – София (понастоящем – Митница „Столична“) е определил за стоките по 17 – те ЕАД от 2007 г. друг код, различен от декларирания, а именно – 4412 32 000, който предвижда внасяне на 7 % мито. С Решение № С 47-0689/25.09.2008 г. пък е определил по конкретните 17 ЕАД поотделно, задължение за мито в общ размер на 111 633 лева и за ДДС, в общ размер на 22 326 лева. Въз основа на последното решение, с ППСПДВ, № 47/27.11.2008 г. началникът на митницата е установил митническото задължение за [фирма] в горните размери. Постановлението е потвърдено с Решение № С-57/02.02.2009 г. на директора на Р. – София. Основните доводи, изложени в изброените решения са свързани с аргументите, че: щом изпращачите на стоките по ЕАД от 2007 г. (процесните) са същите, като тези на стоките, оформени с ЕАД от 2008 г. и цените по всички ЕАД са в рамките на 439, 45 лв/куб.м. до 528, 96 лв/куб.м., то се предполага, че качеството и техническите характеристики са идентични, следователно тарифното класиране трябва да е еднакво. С други думи, митническите органи са определили по аналогия кода за тарифно класиране на оформения със 17-те ЕАД внос на стоки.

В настоящото производство жалбоподателят, посредством упълномощен адвокат поддържа жалбата си срещу ППСПДВ, № 47/27.11.2008 г. и ангажира изготвяне на техническа експертиза. Заявява искане за присъждане на разноски за водене на делото.

Ответникът – началник на Митница „Столична“, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представя писмена защита.

Конституираната като заинтересована страна НАП не изпраща процесуален представител и не е изразено становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД, съобразно наличните доказателства излага следните правни изводи по същество.

За да отмени решението на АССГ касационната инстанция е приела за неправилни крайните изводи на решаващия съд, който не е обсъдил заключенията на основната и допълнителна съдебно – техническа експертиза, и не е отговорил на основния спорен въпрос - как следва да бъде класирана внесената стока, предвид установените свойства и технически характеристики на същата - дали с тарифен код 4413000000 от КН или с тарифен код 44123200000. Като е коментирал съдържанието на двете позиции от КН и заключението на експертизата, касационният съд е приел още, че: „самото описание на стоката показва последваща обработка на шперплата, който е импрегниран и обработен с лепила и смоли, т.е. не е описан обикновен шперплат, който се класира с тарифен код 4412“. К. съд е указал, при повторното разглеждане на делото жалбоподателят да представи „доказателства, изхождащи от производителя, установяващи каква е технологията на производство на стоката“, с оглед „назначаване на техническа експертиза, която да даде заключение за това, налице ли е такава химична или физична обработка на шперплата, която е по-напреднала от тази, осигуряваща сцеплението и която да покрива определението за уплътнен дървен материал, по смисъла на забележка 2 към глава 44, за да се приеме, че правилно е класирана стоката в позиция 4413000000 от КН от страна на жалбоподателя“. Изпълнявайки указанията на касационната инстанция, настоящият състав на АССГ допусна по искане на оспорващия изготвяне на нова техническа експертиза, чието заключение бе оспорено формално от представителя на ответника, но е прието по

делото, след като не бе ангажирана допълнителна или повторна експертиза. От страна на жалбоподателя не бяха представени доказателства, изхождащи от производителя и установяващи, каква е технологията на производство на стоката.

Съобразявайки се със задължителните указания на касационния съд, настоящият състав на Административен съд София – град, на основание чл. 226, ал. 1 АПК, вр. § 2 ДР ДОПК следва да провери в настоящото производство, дали задължения за [фирма] по ППСПДВ № 47/27.11.2008 г. са установени правилно, от гледна точка на определеното от митническия орган тарифно класиране на процесните стоки.

Както стана ясно от изложението по – горе, дружеството – жалбоподател е декларирано стоката, описана в декларациите като „водоустойчиви плоскости за строителство”, с код 4413000000, предвиждащ нулева ставка на митото, а митническият орган е класирал същата стока под друг код – 4412 32 000, който предвижда внасяне на 7 % мито. Съдът приема за безспорно, че плоскостите, така както са описани в ЕАД са водоустойчиви. Това качество на плоскостите не е било предмет на изследване от митническите органи и от Съда, при първоначалното разглеждане на делото. Не е въведен и спор относно предназначението, за което [фирма] е внасяло такива плоскости – за кофражни платна в строителството. Тези обстоятелства не са повдигнати от ответника като спорни и при новото разглеждане на делото. В заключенията на експертизата, приети без оспорване в първото съдебно производство вещото лице е посочило, че: а) материалът е описан в делото по следния начин: водоустойчив шперплат, уплътнен дървен материал за кофражни платна, импрегниран и обработен с лепила, смоли и с черно изолационно фолио, водоустойчиви плоскости с размери 1220мм. х 2440 мм. х 21 мм. за строителството; б) след сравняване на 17-те ЕАД от 2007 г. и на 5-те ЕАД от 2008 г. с придружаващите ги фактури, опаковъчни листове, транзитни декларации и товарителници се установява, че фирмата производител и изпращач е една и съща, както и че е еднакво описанието на стоките – водоустойчив шперплат с размери 1220мм. х 2440 мм. х 21 мм., но само по документи не е възможно да бъде установено, дали стоките са с идентични качества и технически характеристики.

В заключението на приетата по настоящото дело експертиза вещото лице е заключило (л. 31 от делото, последен абзац), че определението за уплътнен дървен материал съответства на внесените от „С.” стоки (плоскости) и би трябвало да се класира в позиция 4413 00. Вещото лице обяснява, че: „шперплатът за строителството (водоустойчивият шперплат), чието основно предназначение е за кофражни платна се произвежда, като отделните листове дървесни листове, образуващи плоскостта се слепват с водоустойчиво лепило, обикновено – WBP, а самото слепване се постига чрез напречно пресоване с мощни хидравлични преси, с цел да се постигне плътност, два до три пъти по – голяма от съответния дървен материал; след уплътняването лицевите повърхности на водоустойчивия шперплат се покриват с отделни, водоустойчиви синтетични повърхности, за които се използва импрегнирана с фенолна смола хартия, залепвана двустранно върху шперплатните панели при висока температура и налягане, а процесът приключва с обмазване на крайщата на водоустойчивия шперплат с водоустойчива боя”. Последното заключение Съдът възприема само досежно дадените общи и принципни обяснения за начините за подобряване качествата на материалите. Това, както и изготвеното при първото разглеждане на жалбата експертно заключение се основават единствено и само на документи, но не и на непосредствени изследвания на процесните стоки. От страна на

жалбоподателя не бяха представени доказателства, изхождащи от производителя и установяващи, каква е технологията на производство на стоката.

Използваният от дружеството тарифен код 4413 0000000 от Комбинирана номенклатура 2007 е част от Раздел IX, Глава 44 с наименование: „Дървен материал и изделия от дървен материал; Дървени въглища”. Под този код е поставен: “уплътнен” дървен материал, на блокове, плочи, дъски или профили”, като е уточнено, че „видовете дървен материал, най-често използвани за “уплътняване” са бук, габър, бяла акация и топола. В Забележка 2 към Глава 44 от КН е уточнено, че: по смисъла на настоящата глава под „уплътнен” дървен материал се разбира масивен дървен материал или шперплат, който е бил подложен на химична или физична обработка (за шперплата тази обработка следва да е по-напреднала от тази, която се предвижда за осигуряване на

сцеплението), която да има за резултат чувствително увеличение на плътността или твърдостта, както и по-голяма устойчивост на механични, химични или електрични въздействия”.

От друга страна, в позиция 4412, приета от митническия орган са поставени: „шперплат, фурнировани плоскости и подобен слоест дървен материал”, а в подпозиция 32 000 към позиция 4412 са класирани: „--- други, с най-малко един външен пласт от дървен материал, различен от иглолистния”. Обяснено е, че: „шперплатът от иглолистен дървен материал често има върху външната страна дефекти (например вдлъбнатини), които са поправени при производствения процес чрез такива материали, като дървени инкрустации, китове за запълване от пластмаси и други. Тези материали не се считат като допълнителни материали и не придават на шперплата характер на артикул, принадлежащ към други позиции. Шперплатът от настоящата позиция може да е нешлифован или да е бил подложен на допълнителна операция за шлифование. Терминът “нешлифован” включва “лекото шлифование”, което има за цел само обработка на неравностите, дължащи се на изкърпване, на запълване или на запушване.

Настоящият състав на решаващия съд приема, имайки предвид описаните и обсъдени по – горе доказателства, че жалбата е неоснователна.

Освен разгледаните позиции от КН, 4412 и 4413, отношение към спора има и Позиция 4418, която включва „дърводелски изделия и части за строителни скели, включително порестите дървесни плочи, паркетните плочи и покривните шиндри, от дървен материал”. Според текста на подпозиция 40 00 „кофражите, включени в тази подпозиция са сглобки, използвани при изливане на бетон (например, за основи, стени, етажни плочи, колони, стълбове, тунелни елементи и други. Кофражите се изработват главно от видовете иглолистен дървен материал (дъски, греди и други)”. С второто изречение от подпозиция 40 00 от позиция 4418 обаче е неправено уточнението, че „към настоящата подпозиция не принадлежат плочите, произведени от шперплат (за да се получат гладки повърхности), дори ако са покрити върху едната или върху двете страни и ако тяхната употреба като кофраж за бетониране не се поставя под съмнение (№ 4412)”. Същият текст се съдържа и в обяснителната бележка към Хармонизираната система, за позиция 4418. В т.4 от Обяснителните бележки към глава 44 на КН е посочено, че стоките по позиция 4412 могат да бъдат подложени на всякаква друга обработка, стига същата да не им придава характер на артикули от други позиции. Следователно се поставя въпросът, дали преценката за класирането на процесната стока да се извърши според характеристиките на материала или според

предназначението на стоката.

Съгласно Комбинираната номенклатура в относимата редакция - Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 година, за изменение на Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, за изменения на Комбинираната номенклатура - в сила през 2008г., по буква А. „Общи правила за тълкуване”, са приети принципи за класирането на стоките по тази номенклатура, от които са приложими тези по т. 1 и т. 6: 1. Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите; 6. Класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие, че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво.

Съдът на ЕС, във връзка с тълкуването и прилагането на общите правила и обяснителните бележки на КН и ХС е извел в практиката си следните общи принципи:

1. В интерес на правната сигурност и улесняването на проверките, решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията в КН и на забележките към разделите или главите (Решение от 18 юни 2009 г. по дело *Kloosterboer Seives*, C-173/08, точка 24; Решение от 18.07. 2007 г. по дело *Olicom*, C-142/06, точка 16; Решение от 11.12.2008 г. по дело *Kip Europe* и др., C-362/07, точка 26).

2. Както забележките, които предхождат главите от Общата митническа тарифа, така и обяснителните забележки към номенклатурата на Съвета за митническо сътрудничество, представляват важни средства за гарантиране на еднаквото прилагане на тази тарифа и в това си качество са достоверен източник за нейното тълкуване - Решение от 20 ноември 1997 г. по дело *Wiener SI*, C-338/95, точка 11 и Решение от 7 февруари 2002 г. по дело *Turbon International*, C-276/00, т. 22.

3. Обяснителните бележки към КН и тези към ХС съществено допринасят за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без обаче да имат задължителна правна сила - Решение по дело *Kloosterboer Services*, посочено по-горе, точка 25.

4. Предназначението на продукта може да бъде обективен критерий за класиране, доколкото това предназначение е вътрешноприсъщо на този продукт, като последното трябва да се прецени в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта - Решение от 11 юни 2009 г. по дело *Schenker*, C-16/08, точка 25.

5. Забележките към главите от КН, както впрочем и обяснителните бележки към ХС, представляват важни средства за гарантиране на еднаквото прилагане на тази тарифа и в това си качество са достоверен източник за нейното тълкуване - Решение от 19.05.1994 г. по дело *Siemens Nixdorf*, C-11/93, точка 12; Решение от 18.12.1997 г. по дело *Techex*, C-382/95, точка 12; Решение от 19.10. 2000 г. по дело *Peacock*, C-339/98, точка 10 и Решение по дело *Olicom*, посочено по-горе, точка 17.

Имайки предвид горното и след като в процесния случай не е спорно предназначението на стоките - за кофражни платна в строителството, то същото

представлява и обективен критерий за класирането им, като се съобразят и общите правила за тълкуването, и обяснителни бележки към позициите. След като в забележките на позиция 4418, цитирани по – горе е направено изрично препращане за този вид стока (кофражните платна за строителството от дървени плоскости) към позиция 4412, то процесните правилно са класирани от митническите органи именно в тази позиция. Забележката от позиция 4418 съдържа специално правило, което дерогира общото правило за класиране на стоките, съобразно термините към съответните позиции, приложимо на основание т. 6, изречение второ от посочените по-горе принципи за класирането на стоките по Комбинираната номенклатура.

От страна на оспорващия не бе проведено успешно доказване на тезата му, че се касае за “уплътнен” дървен материал (шперплат), по смисъла на позиция 4413 00 00, който е бил подложен на химична или физична обработка, която (за шперплата) следва да е по-напреднала от тази, която се предвижда за осигуряване на сцеплението), и която да има за резултат чувствително увеличение на плътността или твърдостта, както и по-голяма устойчивост на механични, химични или електрични въздействия” - Забележка 2 към Глава 44 от КН.

Като е достигнал до същия резултат, макар и по други съображения, началникът на Митница – София е постановил правилен и съобразен с относимите за случая материалноправни норми административен акт - ППСПДВ, № 47/27.11.2008 г., който следва да бъде оставен в сила.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, в размер на 3 129 лева. Съобразявайки се с разпоредбата на чл. 226, ал. 3 АПК, юрисконсултското възнаграждение следва да бъде присъдено в двоен размер, тъй като и пред касационната инстанция е направено искане за такова възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 226 АПК Административен съд София - град, 14^{ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания (ППСПДВ), № 47/27.11.2008 г., издадено от началника на Митница - София

ОСЪЖДА [фирма], БУЛСТАТ:[ЕИК], гр. София 1504, СО,

Район „О.”, [улица], вх. 1, ет. 1, представлявано от управителя Б. Г. И. да заплати на Митница „Столична” юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК и чл. 226, ал. 3 АПК, в размер на 6 258 лв. (шест хиляди, двеста и петдесет и осем лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: